

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Segon període

C - 3

Dimecres, 16 de febrer de 2000

Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local

PRESIDÈNCIA DE LA I. SRA. M. EUGÈNIA CUENCA I VALERO

Sessió núm. 2

Í N D E X

Sessió informativa

sol·licitada pel conseller de Governació i Relacions Institucionals per a informar sobre el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya (PUOSC) (tram. 355-00009/06) (p. 3)

SESSIÓ NÚM. 2

El punt segon de l'ordre del dia, únic que es transcriu, s'inicia a un quart de cinc de la tarda i sis minuts. Pre-sideix la Sra. Cuenca i Valero, acompanyada de la vicepresidenta, Sra. Tura i Camafreita, i del secretari, Sr. Ridaó i Martín. Assisteix la Mesa el lletrat major.

Hi són presents les diputades i els diputats Sr. Camp i Batalla, Sr. Camps i Rovira, Sr. Esteve i Figueras, Sr. Ferrer i Roca, Sr. Gavín i Valls, Sr. Gené i Ripoll, Sr. Hinojosa i Lucena, Sr. Micaló i Aliu i Sr. Millo i Rocher, pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Armet i Coma, Sr. Carnicer i Vidal, Sr. Casajuana i Pladellorens, Sr. Clotas i Cierco, Sra. De Madre Ortega, Sr. Iceta i Llorens, Sr. Maragall i Mira, Sr. Joaquim Nadal i Farreras, Sr. Nel·lo i Colom, Sra. Segú i Ferré, Sr. Siurana i Zaragoza i Sra. Viader i Anfrons, pel G. P. Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sr. Curto i Casadó, Sr. Fabregat i Vidal i Sra. Sánchez-Camacho i Pérez, pel G. P. Popular; Sr. Oliveras i Maristany, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i Sr. Ribó i Masó, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

Assisteix a aquesta sessió el conseller de Governació i Relacions Institucionals, Sr. Josep Antoni Duran i Lleida, acompanyat del director general d'Administració Local, Sr. Ramon Espadaler i Parcerisas, i del director general de Relacions amb el Parlament, Sr. Josep Manuel Silva i Alcalde.

ORDRE DEL DIA

1. Proposició de llei sobre el règim d'incompatibilitats d'alts càrrecs i de diputats del Parlament. Tram. 202-00027/06. Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i Proposició de llei d'incompatibilitats dels membres del Govern, dels alts càrrecs del Govern i de l'Administració de la Generalitat, i de les institucions i les empreses que en depenen. Tram. 202-00045/06. Sr. Pasqual Maragall i Mira, juntament amb vint-i-sis altres diputats del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Nomenament de la Ponència que ha d'elaborar el text de la Proposició de llei.

2. Sessió informativa de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local, sol·licitada pel conseller de Governació i Relacions Institucionals, per a informar sobre el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya (PUOSC). Tram. 355-00009/06. Conseller del Departament de Governació i Relacions Institucionals. Sessió informativa.

La presidenta

Es reprèn la sessió.

Sessió informativa de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local, sol·licitada pel conseller de Governació i Relacions Institucionals, per a informar sobre el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya (PUOSC) (tram. 355-00009/06)

Donem la paraula, així com la benvinguda, a l'honorable conseller de Governació i Relacions Institucionals, que és la primera vegada que, a petició seva pròpia,

compareix davant d'aquesta Comissió per a informar sobre el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya. Honorable conseller, té la paraula.

El conseller de Governació i Relacions Institucionals (Sr. Josep Antoni Duran i Lleida).

Senyora presidenta, senyores i senyors diputats, en primer terme, justificar el perquè, o motivar el perquè de la meua sol·licitud de compareixença davant d'aquesta Comissió al Parlament: per tal de significar la importància que aquest conseller vol donar al món local i, al mateix temps, pel convenciment que, al llarg de la present legislatura, el Parlament ha de ser el coneixedor de primera mà d'aquelles actituds, propostes i disposicions que la Conselleria de Governació i Relacions Institucionals pugui tenir intenció d'adoptar en el terreny del món local.

La sol·licitud era, en particular, per a informar del Pla únic d'obres i serveis, i, des d'aquesta perspectiva, em permetran que iniciï la meua intervenció constatant la necessitat de publicar el Pla únic d'obres i serveis; necessitat que, en qualsevol cas, vindria configurada, en primer terme, per la demanda reiterada dels alcaldes, tant expressada directament al conseller com, també, a la Direcció General d'Administració Local, com també, de manera reiterada, als delegats del Govern de la Generalitat; demanda reiterada –com acabo de constatar– que es fonamentava en la necessitat de planificar la present legislatura municipal amb la necessitat d'elaborar els pressupostos municipals i per la vinculació, que tots vostès coneixen sobradament, del Pla únic d'obres i serveis a altres fonts de finançament.

Coincideix, aquesta demanda, amb la provinent, també, de les entitats municipalistes, tant l'Associació Catalana de Municipis, com la Federació Catalana de Municipis, com el Fòrum Comarcal, expressada en llurs consells nacionals –en el cas de la Federació, a Olot; en el cas de l'Associació, a Santa Cristina d'Aro, i en el cas del Fòrum Comarcal, en el parador de Sau, a les Masies de Roda–, i també, òbviament, per la voluntat de la Conselleria i del Govern, i d'aquest conseller, en singular, de convocar aquest Pla únic d'obres i serveis. Per tant, aquesta demanda i aquesta voluntat constitueixen un punt de trobada inicial de totes les parts implicades en el Pla únic d'obres i serveis.

Al llarg del procés previ a la Comissió de Cooperació Local, i pels contactes diversos tant del conseller com de la Direcció General d'Administració Local amb tots els interlocutors, hem observat, i, per tant, ha calgut constatar, unes diferències de criteri que jo voldria explicar a la cambra a través d'aquesta Comissió.

El Govern parteix de la necessitat de convocar un decret per quatre anys i sustenta aquesta necessitat a partir de les següents consideracions. Primera, per donar tranquil·litat als ajuntaments, també als consells comarcals, en l'horitzó de la present legislatura. Què hauríem d'explicar, sinó, o recomanar, als alcaldes, si féssim un pla únic d'obres i serveis per un sol any? Que esperessin un nou model, que per lògica hauria de ser millor per als seus interessos, o bé, simplement, que s'acollissin a la primera anualitat fruit de la pròrroga?

Segona consideració. Perquè és bàsic, al nostre entendre, almenys, que les regles de joc siguin clares i conegudes de partida per tothom. I en aquest sentit, al nostre entendre, una pròrroga introduiria massa inseguretats.

I la tercera de les raons que justifiquen aquest posicionament del Govern, aquest criteri: perquè, com a Govern, no podem generar incerteses als ajuntaments, especialment als mitjans i petits, davant nous i diferents sistemes de cooperació.

Per la seva part –és cert–, la Federació de Municipis de Catalunya proposava convocar un pla únic d'obres i serveis per un any, atesa, a més, la pròrroga dels pressupostos, i aprofitar aquest temps per a debatre nous models de cooperació.

Crec que hi havia, i que hi ha, i que s'ha pogut constatar en la Comissió de Cooperació Local..., i aquest conseller compareix davant d'aquesta Comissió amb la satisfacció d'haver arribat a un punt de trobada, a un acord raonable, tot i que hi ha encara algunes diferències de criteri, a un punt d'equilibri entre el Govern i les associacions municipalistes; punt d'equilibri que ha estat fruit del diàleg obert amb els principals interlocutors: amb l'Associació, la Federació, les diputacions i el Fòrum Comarcal; punt d'equilibri que fou favorablement informat per la Comissió de Cooperació Local el passat 8 de febrer i que consisteix, primer, a convocar el Pla únic d'obres i serveis per a quatre anys, que equival, per tant, a donar, en plena coherència amb algunes de les observacions formulades prèviament, seguretat als ajuntaments per a planificar la present legislatura. I segon, consistent també, i paral·lelament, a obrir un procés de reflexió i diàleg a l'entorn del Pla únic d'obres i serveis amb totes les parts implicades que, si s'escau, i molt possiblement, haurà de traduir-se en una reforma legislativa, amb el benentès que aquest procés no té per què alterar el normal funcionament dels ajuntaments.

Aquesta és una de les raons, també –i si m'ho permeten, principal–, per les quals hem demanat la present compareixença: per explicitar davant del Parlament de Catalunya, davant d'aquesta Comissió, davant de tots vostès, senyores i senyors diputats, la voluntat de revisar, si escau, fruit del diàleg, l'eina de cooperació que és el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya, però fer-ho de manera que no alteri el normal funcionament d'ajuntaments i consells comarcals. És veritat, i comparteixo, alguna de les observacions que es formulen des de les entitats municipalistes: que aquest instrument, que tenia un sentit als inicis de la vida democràtica a partir d'unes deficiències òbvies en matèria de serveis bàsics, avui és necessàriament revisable.

Quin és el context en què, a parer d'aquest conseller de la Conselleria, caldrà situar aquesta reflexió i aquest diàleg de futur? En el marc de la Sentència del Tribunal Constitucional 109, del 98, en el marc de les sentències del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya a l'entorn dels consells comarcals i prenen –i ho remarco– com a principals interlocutors del Govern tant l'Associació com la Federació, el Fòrum Comarcal i les quatre diputacions catalanes, en un primer estadi, en la

Comissió de Govern Local i, si escau, en la Comissió de Cooperació Local, i, en un segon estadi, els mateixos grups parlamentaris, en el supòsit que siguem capaços d'arribar a acords per a una reformulació del marc legislatiu que regula avui el Pla únic d'obres i serveis.

Si em permeten encara una consideració final al respecte, aquest punt d'equilibri que he remarcat, que permet assenyalar amb satisfacció el resultat de la Comissió de Cooperació Local fruit de l'acostament de totes les parts, ens permet oferir als ajuntaments i consells comarcals un instrument que, si bé és perfectible –ho remarco: que si bé és perfectible–, els ha de ser de gran utilitat per a planificar llurs inversions per al present quadrienni 2000-2003 sense més dilacions.

Anem al detall, per tant –si m'ho permeten–, del que és el projecte de decret, a la seva estructura i característiques, així com a algunes consideracions a l'entorn del procés de negociació dut a terme fins avui, a les principals modificacions introduïdes, al text fruit del diàleg; extrems, tots ells, que van permetre –ho he dit abans, ja– l'aprovació del projecte de decret sense cap vot contrari en el marc de la Comissió de Cooperació Local.

Unes breus paraules per recordar el procés de negociació. Els interlocutors han estat, d'una banda, el mateix conseller..., he tingut al llarg d'aquestes setmanes contactes personals tant amb la presidenta de l'Associació com amb el president de la Federació, amb el president del Fòrum Comarcal i els presidents de les quatre diputacions, i diàleg en el qual –vull remarcar–, a més, ha tingut un paper actiu i eficaç el director general de l'Administració Local amb els secretaris de la Federació de Municipis de Catalunya, de l'Associació Catalana de Municipis i amb els presidents i diputats de cooperació de les quatre diputacions.

El marc establert per a aquest debat i per a aquest diàleg previ per la Conselleria de Governació tenia tres premisses; tres premisses –vull també remarcar– acceptades pels interlocutors. Primera, discussió limitada en el temps. Per tant, aquí vull fer remarcar la voluntat del Govern de portar el projecte de decret a la sessió del Govern del proper dia 22 de febrer, és a dir, la setmana vinent. Segon, que l'instrument, el Pla únic d'obres i serveis, sigui per aquests propers quatre anys. Tercer, no renunciar, per part del Govern, a programes d'acció territorial; disponibilitat per part de la Conselleria de Governació i Relacions Institucionals a parlar també d'obrir la porta a programes provincials, en el marc de la Comissió de Cooperació Local, i a obrir un procés de reflexió a l'entorn del Pla únic d'obres i serveis un cop aquest estigui –per entendre'ns– al carrer i en funcionament, és a dir, al servei dels ajuntaments; en qualsevol cas, procés de reflexió amb els interlocutors esmentats.

El diàleg ha donat peu a un projecte de decret que volem posar en coneixement de les senyores i senyors diputats. Quina és l'estructura d'aquest decret? Té dues parts diferenciades: primera, un programa general; segona part, programes específics, dels quals es convoquen i doten pressupostàriament dos i es deixa la por-

ta oberta a d'altres dos. Es convoquen, singularment, el de nuclis segregats, per al quadrienni –l' anterior, vostès ho recordaran, només fou per a dos anys–, dotat amb 3.500 milions de pessetes, que suposen una garantia, i amb una fórmula que no discrimina antics municipis i nuclis no antics municipis, i acció territorial, un programa nou, orientat a finançar actuacions singulars que aportin valor afegit i/o contribueixin a una millora en termes de reequilibri territorial, dotat, en qualsevol cas, amb 4.500 milions de pessetes. Es deixa la porta oberta a programes provincials i a programes comarcals; en ambdós casos és coneguda la demanda que podrà ser formulada a la Comissió de Cooperació Local per part dels consells comarcals i de les diputacions.

Explicitada quina és la estructura del decret, passaria a explicar quines són les característiques d'aquest decret que convoca el Pla únic d'obres i serveis: l'àmbit temporal, quadrienni; gestió, en bianualitats; projecte tècnic, 2000-2001; memòria valorada, 2002-2003. Això permet una valoració a la meitat del procés, cosa que ens pot ser d'utilitat en el context d'aquest diàleg i d'aquesta reflexió conjunta que ens comprometem –i ho remarco solemnement una vegada més– a fer en relació al Pla únic d'obres i serveis.

Voluntat d'incidir en la reducció de l'endeutament dels ajuntaments, que es concreta en tres mesures. S'incrementa el mòdul fix de subvenció mínima garantida, que passa de 7 milions a 8,75 milions de pessetes –750 milions de pessetes–; s'augmenta les subvencions, en segon terme, per habitant, que passen de 1.225 pessetes a 1.500 pessetes, i, en tercer terme, els percentatges màxims de subvenció s'estableixen en proporció inversa a la població municipal i s'amplien les actuacions corresponents a l'article 63 de la Llei municipal; abans, l'àmbit era restrictiu, a l'article 64 del mateix text legal.

Finançament. L'import exacte de les aportacions de cadascuna de les administracions cooperadores es fixarà un cop coneguts els pressupostos de cada una de les anualitats. Pel que fa a les aportacions de les diputacions, i en defecte d'acord, s'aplicaran els següents criteris: 50% al programa general, 25% als programes d'àmbit comarcal i la resta a programes d'àmbit provincial. En tots els casos, les aportacions de les diputacions s'aplicaran, en la seva totalitat, als respectius àmbits territorials, i aquesta –no se'ls escaparà– és una legítima demanda dels diversos territoris.

Quin és el compromís de la Generalitat? És evident que ens trobem en la fase prèvia al debat pressupostari, però en qualsevol cas la Generalitat es compromet a aportar el mínim garantit que estableix el decret per al programa general, així com als programes específics que formula l'Administració de la Generalitat, és a dir –recordo–, 4.500 milions de pessetes a acció territorial, i, a nuclis segregats, 3.500 milions de pessetes.

Com recull l'articulat aquests compromisos i les demandes formulades per la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis? En el preàmbul del decret s'explicita aquesta voluntat –reiteradament exposada al llarg de la meua intervenció– del Govern d'obrir un període, un procés de reflexió a l'en-

torn del Pla únic d'obres i serveis. Aquesta voluntat de diàleg, als ulls de Governació i Relacions Institucionals, no pot comportar retards ni incerteses al món local, motiu pel qual –ja ho he justificat abans– proposem un pla únic d'obres i serveis per als propers quatre anys; la volem també –ho reitero una vegada més– explicitar en aquesta compareixença, i fer-ho davant dels diversos grups parlamentaris. En segon lloc, apareixen, en el text del projecte de decret, els programes provincials. En tercer lloc, i en coherència i com a conseqüència del diàleg mantingut amb totes les diputacions provincials, desapareix, del decret inicial, proposat per la Conselleria de Governació i Relacions Institucionals, el que era un polèmic article, l'1.4 inicial, que exclouia qualsevol possibilitat de programa provincial; és aquesta una demanda que formulaven conjuntament, en tant que hi apareixia un denominador comú, les quatre diputacions provincials. S'amplia la dotació per als nuclis agregats al temps que es corregeix la fórmula discriminatòria nuclis antic municipi *versus* nuclis que no havien estat antic municipi. I, finalment, es manté, amb una dotació de 4.500 milions de pessetes per al quadrienni, el Programa d'acció territorial a què ja m'he referit més amunt.

El decret resultant, per tant, és un punt de trobada Generalitat, Federació de Municipis de Catalunya, Associació Catalana de Municipis, diputacions i consells, que respon a una demanda legítima i insistent dels ajuntaments i dels consells comarcals, que és, per tant, útil al món local, que és respectuós amb les sentències tant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya com del Tribunal Constitucional, i que obre la porta a treballar en el tema amb els diferents interlocutors al temps que dóna tranquil·litat al món local, ja que aquest treball no té per què alterar el seu normal funcionament.

He explicitat en el contacte amb els diversos interlocutors –i ho reitero davant de la cambra– que és voluntat d'aquest conseller no fonamentar la trobada de solucions per a una possible i desitjada, en termes generals, revisió del Pla únic d'obres i serveis a partir de la interposició de recursos, i de les sentències respectives, als tribunals corresponents; és voluntat d'aquesta Conselleria i d'aquest conseller substituir els recursos i la instància judicial pel diàleg polític i la recerca del consens. Estic convençut –i baso aquest convenciment i aquesta esperança en el que ha donat de si la interlocució amb els diversos representants del món municipal– que tots plegats serem capaços –perquè també ells assumeixen aquest plantejament de sortida d'aquesta Conselleria– de trobar, en els mesos propers, els punts d'acord que ens permetran, després, mantenir, amb els diversos grups parlamentaris, el diàleg perquè en el seu dia pugui ser traduït en una iniciativa legislativa que pugui ser objecte del màxim consens possible d'aquesta cambra.

El calendari estimat a partir del dia d'avui és: el 22 de febrer –com ja he esmentat– el Consell Executiu, en qualsevol cas, debatrà, i espero que aprovarà, el decret de convocatòria del Pla únic d'obres i serveis; el 29 de febrer, estimativament, pot ser publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat*; el dia 1 de maig, el termini de presentació de sol·licituds; el 31 de maig, el de reunió de subcomissions; a mitjans del mes de juny podríem

estimar la possibilitat de reunió de la Comissió de Cooperació Local; el 31 de juliol, la publicació definitiva de formulació més les bases d'execució del Pla únic d'obres i serveis a fi i efecte que, a la fi del mes de juliol, és a dir, abans d'arribar al període de vacances, els alcaldes tinguin tota la informació i, conseqüentment, totes les possibilitats per accedir a aquest Pla únic d'obres i serveis. En altres paraules, pretenem que els alcaldes arribin al període de vacances coneixent quin és el seu horitzó, pel que fa a aquelles obres i serveis que hauran de ser finançats a través del Pla únic d'obres i serveis de Catalunya.

Per últim, no seria ni just ni lògic que no palesés, en el context d'aquesta primera part de la meva intervenció i de la meva compareixença, l'agraïment a l'Associació Catalana de Municipis, a la Federació, al Fòrum Comarcal, a la Diputació de Barcelona, a la Diputació de Lleida, de Girona i de Tarragona, de totes les aportacions que han contribuït a enriquir el projecte de decret, i per l'esforç que hem fet entre tots per atendre una demanda insistent dels nostres alcaldes, que no era altra que convocar com més aviat millor i conèixer els continguts d'aquesta convocatòria del Pla únic d'obres i serveis.

Serveixi, per tant, aquesta primera part d'aquesta compareixença per transmetre a les senyores i senyors diputats les impressions quant als objectius d'aquesta Conselleria; quant als continguts de la fase d'interlocució i de diàleg amb les entitats representatives del món local; l'estructura del decret; els continguts del decret; el calendari estimat a partir del dia d'avui, i finalment, una vegada més, els desitjos que pugui ser un primer pas, no l'únic, per a fonamentar, a partir del diàleg, unes noves regles de joc d'un dels instruments que ha estat bàsic i que espero que, segurament en termes diferents i amb continguts diferents, ho pugui continuar sent en el futur.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, i restem a la disposició dels tràmits que comporti aquesta compareixença.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable conseller. Si hi estan d'acord, suspenem la sessió durant cinc minuts, i els diputats o grups que vulguin presentar per escrit alguna consideració o preguntes tenen l'oportunitat de fer-ho i, si no, com és habitual en aquesta Comissió, seria intervenció oral.

Se suspèn la sessió.

La sessió se suspèn a dos quarts de cinc de la tarda i deu minuts i es reprèn a les cinc.

La presidenta

Es reprèn la sessió.

Prego als senyors diputats que desitgin intervenir o fer alguna consideració, o grups parlamentaris, que... Sí?

(La presidenta dona la paraula al Sr. Ribó i Massó.)

El Sr. Ribó i Massó

Gràcies, senyora presidenta. En primer lloc, jo vull agrair al conseller Duran la seva presència en aquesta Comissió per a una sessió informativa que, a risc que em vulguin buscar simpaties filodemocratacristianes, connecta amb un tarannà que en aquesta cambra, sortosament per als grups de l'oposició, va inaugurar la consellera Núria de Gispert.

Jo li faré una intervenció en la qual introduiré tres preguntes..., si creu necessari respondre, però abans voldria fer-li dues consideracions prèvies. Vostè ha dit que no hi va haver cap vot en contra de cap institució sobre el plantejament que vostè ha fet. I si jo tinc informació correcta, em sembla que la Federació de Municipis es va abstenir, i m'agradaria que, fins i tot, ens expliqués el motiu d'aquesta abstenció; una abstenció que també anava acompanyada d'una expressió de confiança a l'actitud dialogant –si després d'aquesta actitud, aconseguim canviar coses, no pas si es queda purament i simplement en el «paripé» dialogant. I, en segon lloc, una consideració: que hauria estat bo que els grups parlamentaris haguéssim disposat del text del decret, en la seva redacció com a avantprojecte, per poder opinar, aquesta tarda, amb major coneixement de causa.

Aleshores, tres consideracions molt puntuals i, aquí, les tres preguntes. Al nostre entendre, tal com és prefigurada en aquests moments, el decret és una prima desmesurada cap als consells comarcals en detriment dels ajuntaments i de les mateixes diputacions provincials. En segon lloc, creiem que es redueix el paper de les diputacions d'una forma que no correspon al moment d'organització territorial de Catalunya. I en tercer lloc, creiem que el Govern, en certa forma, s'escapoleix de les seves principals responsabilitats financeres.

Primer, creiem que els consells comarcals tenen un paper sobreprimat respecte a les diputacions i els municipis. Que li quedi clar, senyor Conseller, que nosaltres, com qui més, no volem ser més que ningú, som partidaris d'anar a la superació de les diputacions provincials, millor dit, de les províncies, i li recordo que si algú incompleix això en aquests moments és el Govern de Catalunya, que des de l'any 87 té un mandat per posar en marxa la superació d'aquest tema. Però mentre tant continuaran existint; tres d'elles en mans de la majoria política que avui governa Catalunya. Sé que estem en converses sobre la nova organització territorial, i precisament demà, si més no per part del nostre Grup, tenim una nova sessió amb la seva Conselleria. Però aquest tema no és nou, ni és improvisat. Aquí hi ha una qüestió que ens porta a dir: no es correspon amb la política seguida fins ara pel Govern de Convergència i Unió respecte als consells comarcals, aquest decret, ni es correspon amb un nou model d'organització territorial de Catalunya. Per què es restringeix, les capacitats municipals? Per què, per exemple, es dona audiència als consells comarcals i no als municipis en determinats tràmits del Pla? En funció de què? Són menys que els consells comarcals, quant a categoria institucional? Per què els consells comarcals poden arribar al 95% del finançament i els municipis es queden, de mitjana, al 50, 60 i difícilment poden arribar al 90%? Per què es fan informes preceptius dels consells comarcals en te-

mes, per exemple, de carreteres i camins, amb una acció fiscalitzadora, quan la Generalitat està defugint la seva responsabilitat sobre carreteres, quan ja té determinats traspassos de fons provincials?

Nosaltres creiem que aquí hi ha una via de finançament incorrecta, per no dir illegal, dels consells comarcals, amb un govern que fins ara estava girat d'esquena als consells comarcals, que tenien menys diners, de vegades, que el mateix Protocol de la Generalitat. La pregunta és molt senzilla: pensa el Govern de Catalunya incrementar el fons de cooperació local i comarcal per dotar per via regular els consells comarcals? O quedarà tot cenyit a aquesta proposta que tenim sobre la taula, que al nostre entendre capgira el sentit institucional avui de Catalunya?

En segon lloc, el paper de les diputacions. Li he dit –i li ho torno a recordar per si de cas– que nosaltres som, com qui més, partidaris de la superació dels límits provincials i de les mateixes diputacions provincials, però avui continuen existint, i tres, governades per vostès. Les diputacions queden excloses, menys excloses que al principi, evidentment –vostè ho ha citat–, però encara queden excloses, i com diu, fins i tot, en un informe de la Federació de Municipis, sembla que vostès no fan cas d'allò tan català de «qui paga, mana»: aporten el 22% de recursos d'aquest Pla, o ho haurien d'aportar, i tenen poca incidència en la decisió sobre aquest. Fins i tot, queda claríssim que mantenen vostès obstruccions a d'altres vies de cooperació sectorial que estan fent les diputacions, i que tots els ajuntaments, de tots els colors, començant pels de Convergència i Unió, estan lloant i agraint; encara estant agraint, aquests ajuntaments, que gràcies a les diputacions poden fer determinades accions que avui el Govern de la Generalitat no forneix. I vostès ho obstrueixen. La pregunta és molt senzilla: hi han o hi hauran recursos de la seva administració en contra d'aquesta acció de les diputacions? N'hi han o no? I en pensen plantejar algun?

I, en tercer lloc, el paper del Govern. Nosaltres considerem que el Govern, amb aquest invent, compensa pressupostàriament el Pla d'obres i serveis amb dotacions locals. Vostès descompten les aportacions d'altres administracions i no esgoten les seves pròpies dotacions. Les nostres xifres... –ho torno a dir: no coneixem el text definitiu del decret que vostè avui ens presenta com a avantprojecte, perquè no ha estat tramès als nostres grups parlamentaris–, per les xifres que disposem, semblaria que la dotació de la Generalitat per a aquest Pla seria de més de 4.000 milions, però amb un possible estalvi pressupostari de més de 1.700 milions, en aquest tram concret; dic «estalvi pressupostari» entre cometes, perquè és una mica irònic, és a dir, que vostès puguin arribar a desviar diners que haurien d'anar a aquesta acció, que és descomptar el que s'aporta des de l'Estat o des de les diputacions, perquè segurament tenen altres necessitats financeres que no són de cooperació local.

En definitiva, a part d'aquestes tres preguntes, agraint-li el diàleg que vostè ens proposa, jo li demanaria que anéssim més enllà. Sé que ens ha donat un calendari que d'aquí a molts pocs dies passa pel que ens ha anunciat, per una aprovació definitiva del Govern. Desconec

si és possible encara un tràmit d'interlocució més enllà de la Comissió d'avui amb els respectius grups parlamentaris i d'un treball concret sobre el text que fos avantprojecte del decret.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. L'honorable conseller té la paraula, i li prego que si alguna resposta no l'ha de fer vostè mateix, doncs, presenti el càrrec del seu departament que procedirà a respondre. Gràcies. Té la paraula.

El conseller de Governació i Relacions Institucionals

Moltes gràcies, senyor Ribó. Evidentment, la presència del director general d'Administració Local permetrà concretar respostes a algunes de les qüestions més particularitzades, que van més enllà de les consideracions prèvies i generals, a les quals jo vull referir-me sens perjudici que també tingui alguna reflexió a fer en relació a les propostes o preguntes concretes formulades en la segona part de la seva intervenció. No cal dir que agraeixo les seves paraules de reconeixement o agraiement que ha formulat en primer terme.

Resultat de la votació de la Comissió de Cooperació Local. És compatible afirmar que no hi va haver cap vot en contra i que la Federació de Municipis de Catalunya es va abstenir, i el representant de la Diputació de Barcelona també. He de dir que recordo textualment l'expressió oral utilitzada per part dels representants d'ajuntaments que, a la vegada, representen la Federació de Municipis..., qualificada –i així deu ser recollida en l'acta– com d'«abstenció entusiasta». No tinc, malauradament, memòria suficient per recordar la del representant de la Diputació de Barcelona, tot i que em sembla recordar –i demanaria excuses si la memòria em traís– que el qualificatiu que acompanyava l'abstenció era, des d'aquesta perspectiva, tant o més suggerent que el d'«entusiasta». Però és veritat: no va ser aprovada per unanimitat amb vots positius, però no hi va haver cap vot en contra.

Vull recordar –i si em torno a equivocar, li'n demano excuses– que, en la darrera de les sessions que, a l'efecte, va tenir la Comissió de Cooperació Local –per tant, fa quatre anys– per l'aprovació del Pla únic d'obres i serveis, aquests mateixos representants que ara expressaven la seva oposició amb aquesta abstenció entusiasta es varen absentar de la reunió de la Comissió de Cooperació Local, amb gest i qualificació de la seva abstenció, que ja he qualificat –i reitero–, per part meua, com un signe positiu i d'esperança, que em permet pensar que aprofundir el diàleg i no quedar només en «parabé», o... –no sé quina és l'expressió que ha utilitzat el senyor diputat–, ens pugui donar més resultats positius en el futur. Però déu n'hi do, per les poques setmanes que, en qualsevol cas, han tingut a disposició una i altra part per poder arribar a aquest resultat, que no li satisfà del tot, a aquest conseller, com és obvi, però que en qualsevol cas em permet avalar aquesta esperança.

Sóc conscient que aquesta abstenció entusiasta no és un xec en blanc i sóc conscient, per tant, que l'abstenció entusiasta no és un compromís per la Federació, sinó un compromís per aquest conseller, i, per tant, sóc conscient que, en el futur, aquest conseller i aquesta Consellera hauran d'esmerçar-se en aquest compromís que, per ell i per ella, significa aquesta actitud positiva de la Federació de Municipis de Catalunya, i em refereixo a ella perquè és, en qualsevol cas, objecte de la seva pregunta.

Té raó; només la inexperiència, en tot cas, de ser aquesta la primera compareixença justifica que no hàgim tingut l'oportunitat de lliurar-los prèviament el contingut del decret que publicarà les bases. Per tant, li accepto i li reconec que l'observació és més que «atinada». Li he de dir que, tot i que la meua intervenció ha estat curta, dóna perfectament lectura dels continguts principals del decret; d'això, també voldria deixar-ne constància i significació.

No forma part d'aquest decret, que és de bases..., llevat d'aquelles quantitats que són de dotacions de garantia de mínims o mínims garantits, no estem encara en la possibilitat d'informar la cambra de quines són les disponibilitats pressupostàries, en tant que, primera, estem encara en un procés de negociació amb les diputacions –després m'hi referiré–, i, segona, en tant que –vostè ho sap també– estem en un procés d'elaboració dels pressupostos de la Generalitat per a l'any 2000. Raó –hi insisteixo– per la qual no acompanya les bases la dotació pressupostària, perquè puguem tenir ja una magnitud a hores d'ara de tot l'import que, per la via de dotació pressupostària de les diputacions de la Generalitat de Catalunya, pugui donar resposta i satisfacció a les seves observacions.

Tot i que remarco que en acabar la meua intervenció donaria la paraula al director general de l'Administració Local, sí que voldria fer, també, algunes reflexions sobre altres qüestions particularitzades que vostè ha expressat en la seva intervenció. Una d'elles, en relació al tema financer, l'acabo de formular ja.

Puc comprendre el seu raonament en relació als consells comarcals, però no es correspon amb la realitat. I espero que la informació que li porti el director general el complagi i, per tant, doncs, finalment puguem coincidir que no hi ha una voluntat ni una estipulació de bases que sigui en detriment dels consells comarcals. La possibilitat de formulació de plans per als consells comarcals sempre és tenint en compte que, prèviament, els municipis, per la seva condició de –molts– petits, hagin delegat en els consells comarcals. Per tant, no hi ha una alteració de la sobirania, i de cap de les maneres es deixa de tenir en compte els ajuntaments; només es preveu en la mesura que aquests ajuntaments petits, per les pròpies circumstàncies que configuren la seva realitat, a l'hora de poder garantir alguns determinats serveis, doncs, transfereixin, cedeixin aquesta possibilitat als consells comarcals.

No hi ha tampoc, contràriament –i m'hi estendré una mica més si cap–, una discriminació del paper de les diputacions. Vostè fa referència –ho he esmentat jo en la meua primera intervenció– a la supressió en el text

definitiu d'aquell punt 1.4, del decret, en què nosaltres, recollint la darrera de les sentències del Tribunal Constitucional, prevèiem que les diputacions no tinguessin cap mena de possibilitat d'actuar si no fos en el marc del Pla únic d'obres i serveis, les bases del qual estipula o pretén estipular aquest decret. Tot al contrari, la supressió d'aquest decret és –si m'ho permet, i que sigui ben entès en el context del diàleg– una de les cessions; constitueix una aproximació d'aquesta part al plantejament de l'altra part, en aquest cas diputacions, no només, singularment, la de Barcelona, que també, sinó les quatre diputacions, perquè totes quatre demanaven allò que vostè defensa en la seva intervenció, la capacitat de poder actuar directament en aquest terreny de la cooperació local. Per tant, contràriament al que ha pogut semblar la meua primera explicació, no hi ha tampoc, des d'aquesta perspectiva, una discriminació del paper de les diputacions; sens perjudici –i vostè ja n'ha fet menció expressa en la seva intervenció– de quina sigui la posició que cadascú pugui tenir respecte la continuïtat o no de les diputacions, i sens perjudici de quin pugui ser el marc que espero. I vostè sap, i en qualsevol cas altres presidents de grups parlamentaris han tingut la possibilitat de constatar-ho i expressar-ho així públicament, que hi ha una via de diàleg oberta; via de diàleg que crec que està seguint el camí que havia de seguir, i vull aprofitar l'ocasió per agrair als diversos presidents dels grups parlamentaris l'aportació a l'èxit d'aquest diàleg i al consens.

Tots hem tingut la capacitat, els diversos interlocutors, de saber administrar prudentment les nostres impressions sobre el contingut d'aquestes converses. I aquesta administració, aquest silenci, al cap i a la fi, és el que està permetent avançar, i jo espero que arribar a bon fi, el diàleg que mantenim de cara a dotar-nos d'un nou model d'organització territorial que, com vostè sap prou bé, començaria, en qualsevol dels casos, pel treball d'una comissió d'experts i que continuaria en aquesta cambra, i que, si finalment així ho recollim tots, no només continuaria en aquesta cambra, sinó que seria..., almenys sembla la intenció dels grups parlamentaris, expressat en aquest tràmit processal de les converses que jo he mantingut amb cadascun d'ells a través del mecanisme de ponència conjunta, que a la vegada permetria, també previ acord de tots els seus representants, donar audiència a aquelles entitats o associacions, per tal de ser escoltada la veu del territori en el disseny final del model d'organització territorial de Catalunya, per tant, sens perjudici, en qualsevol cas –reitero– de quina és la nostra actitud en aquest Pla únic d'obres i serveis respecte a les diputacions, de quin pugui ser el model final de configuració de les diputacions i d'altres aspectes que emmarquen el futur model d'organització territorial del país.

M'agradaria que el director general complementés aquells aspectes tècnics més detallats que vostè, amb les seves preguntes, ens plantejava.

Moltes gràcies.

La presidenta

El senyor director general, el senyor Espadaler, té la paraula.

El director general d'Administració Local (Sr. Ramon Espadaler i Parcerisas)

Sí, gràcies, senyora presidenta, només per fer un parell de matisos d'aclariment. En relació al primer paquet de preguntes de consells comarcals, ho ha dit el conseller: el tema no és una prima dels consells comarcals; estem parlant d'aquelles obres que prèviament hagin estat delegades per part del municipi, que normalment delegarà aquell municipi més petit i amb menys capacitat d'estructura o financera al Consell Comarcal, i serà en aquest supòsit, en aquests casos, que podrem arribar a una subvenció, a un ajut del 95%. Per tant, a veure, no estem dient que quan ho demani un consell comarcal ens ho pensarem més perquè és un consell comarcal i un ajuntament el castigarem perquè és un ajuntament, no estem dient això; estem dient només –i això ho hem reflectit, i fins i tot crec que apareixerà d'una manera excessivament reiterada, al meu entendre, fins i tot, en el decret– la necessitat prèvia, i en això som molt respectuosos amb les sentències del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya; ho hem reflectit en més d'una línia dintre de l'articulat, que només pot ser en el supòsit d'aquelles obres que prèviament els ajuntaments hagin delegat als consells comarcals. Per tant, no estem parlant d'una discriminació. En qualsevol cas, el beneficiari d'aquesta obra és l'ajuntament, aquest em semblava un matís important d'introduir.

El segon matís que voldria fer: la confusió que hi ha entre alegació i audiència. Vostè diu: és que estan castigant o primant els consells comarcals perquè els donen més tràmit d'audiència. El tràmit que veritablement compta..., veiam, compta en el tràmit d'audiència i el d'allegació, però no oblidí que el tràmit d'allegació sí que pot acabar per la via del recurs i que pot modificar..., i aquest tràmit el té exclusivament l'ajuntament; el que té el consell comarcal és un tràmit d'audiència. Per què? Doncs, home, perquè el consell comarcal és el qui repcepciona en primer lloc totes les peticions dels municipis de la seva comarca i és el qui les informa i les passa a les delegacions territorials; és aquesta la raó per la qual el tràmit és més llarg, però compte, que el tràmit important és aquell que és d'allegació, i aquest està en mans, diguéssim, exclusivament en mans dels ajuntaments.

I sobre el tema de diputacions... La nostra perspectiva –i perdoni, senyora, si faig una referència personal, però em sembla que molt compartida amb el conseller– és el punt de vista d'aquell ajuntament que és el principal beneficiari del Pla únic d'obres i serveis, és a dir, aquell ajuntament mitjà petit, si vostès volen, que és el 85% dels ajuntaments d'aquests països. Per damunt de tot, em sembla que el que ha imperat tant en els posicionaments de Federació, d'Associació, com de la mateixa Conselleria, és posar-nos a la pell d'aquests ajuntaments petits.

Sí que és cert que la sentència del Tribunal Constitucional, doncs, deia, o diu, explícitament i clarament, que tot el que és cooperació en matèria d'inversió –compte!, no cooperació en genèric, sinó en matèria d'inversió– ha de passar pel Pla únic d'obres i serveis. Davant d'això hi havia una possible posició –si vostè vol i em permet l'expressió– més radical, que era l'article 1.4,

que hem retirat, que literalment el que diu la sentència. Però em sembla que hem de tenir, tots plegats, uns i altres, la capacitat de posar-nos a la pell de per qui estem treballant, en definitiva, que són els ajuntaments; raó per la qual nosaltres vam retirar aquest article. I posem dins del paraigua..., i entenem que així –i n'estem radicalment convençuts, uns i altres–, que posant dins del paraigua del que és el Pla únic d'obres i serveis també els plans provincials no entorpim per res, doncs, el qui és el nostre destinatari, el nostre beneficiari, que és l'ajuntament. Nosaltres en cap cas el que hem fet és pretendre trencar aquesta via d'ajut de les diputacions, que certament, probablement, haurem de situar en altres contextos. Però que quedi clar que en el decret ja es contempla, i no ho contemplava inicialment, i aquest ha set un dels acostaments que hem fet en el tema dels programes provincials.

I, per últim, fons de cooperació local. Doncs, no sé si l'hi podrem respondre ara mateix; estem previ a un debat pressupostari; però jo sí que hi afegiria un matís important, el fons de cooperació comarcal no és, al meu entendre, l'únic instrument possible de col·laboració amb els consells comarcals o de suport als consells comarcals, probablement n'hi hagi d'altres i probablement n'haurem d'estudiar d'altres.

La presidenta

Gràcies, senyor director general.

Senyor diputat, vol repreguntar? Li faria una observació, si m'ho permet, i no és que vulgui tallar la seva capacitat d'intervenció, però li pregaria que sigui breu per tal de mantenir un equilibri amb els altres grups parlamentaris, en les seves preguntes i respostes. Gràcies, senyor diputat.

El Sr. Ribó i Massó

Gràcies, senyora presidenta. Molt breument, li torno a dir, senyor conseller, que el diàleg és molt positiu, i els resultats encara ho seran més, si el diàleg porta resultats. I, per tant, que quedi claríssim, i només estem a les beceroles, felicitats pel diàleg, deixem ara a banda que vol dir una abstenció i l'entusiasme, si l'entusiasme era per abstenir-se o l'entusiasme era pel decret, deixem-ho de banda, però el diàleg és positiu; veiem quins resultats pot portar.

Però a mi m'amoïna que, sobre les xifres, vostès no vulguin agafar cap mena de compromís. Potser és perquè vostès no poden agafar cap mena de compromís; encara m'amoïnaria més, perquè vol dir que el Govern de Catalunya continua a les palpentes sobre els compromisos econòmics per a l'any 2000, i estem ja ben avançat el mes de febrer de l'any 2000, i no estem encara en debat pressupostari, però sí que estem en un tema que afectarà tots els ajuntaments de Catalunya. Perquè miri, tant vostè com el senyor director general, parlen de nou del fons de cooperació, i jo els he fet una pregunta precisa que no me l'han contestada, i és molt senzilla: pensen vostès incrementar el fons de cooperació local i comarcal, perquè no tinguem el recel que tenim ara, amb perdó, que sigui aquest instrument que avui ens presenten el substitutiu de la gasiveria que fins

ara han utilitzat amb els consells comarcals? Aquesta és la pregunta. O sigui, la nostra temença és que veient com vostès presenten aquest Pla, vulguin desviar a través d'aquest Pla el que fins ara no han fet vostès amb els consells comarcals per la via regular normal de finançament. Perquè li diríem, com en una altra pregunta que vostès tampoc crec que m'han contestat..., i és que creiem que sí que es prima de forma esbiaixada els consells comarcals. Hi ha tot un apartat nou –del redactat que coneixem, perquè el problema és que no coneixem el redactat que vostès ens estan parlant, amb precisió–, del que coneixem, hi ha l'apartat 9 on es parla de programes específics comarcals, deixem ara de banda si són delegats o no són delegats, són programes que només decideixen els consells comarcals, i això pot atemptar contra l'autonomia municipal –i no voldria que això fos un debat de Tribunal Constitucional, sinó de política–, i l'hi torno a dir, en un país –permeti'm, l'hi dic molt suaument– on els ajuntaments avui reellen del seu govern nacional, de tots els colors, en aquest tema, i estan satisfets amb l'acció de les diputacions, de tots els colors, i en aquest sentit els tornaria a fer aquesta pregunta sobre aquests fons.

I, per últim, senyora presidenta, nosaltres considerem que hi ha una pregunta molt senzilla que tampoc està resposta. Hi ha o hi hauran recursos per part del Govern de Catalunya davant de l'acció de les diputacions pel tema local? Nosaltres tenim informació al respecte, però potser estem molt equivocats. Hi ha o no hi ha recursos legals de l'actual Govern en contra de l'acció de les diputacions, pel que fa a la cooperació local?

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Honorable conseller...

El conseller de Governació i Relacions Institucionals

La inexperiència que justifica que no hagi tingut l'amabilitat d'entregar-los el text de proposta de decret no empara, en qualsevol cas, la capacitat d'entendre d'aquest conseller, i de defensar, que el motiu de la meua compareixença no és per fer un debat pressupostari, sinó per explicar el contingut de les bases del Pla únic d'obres i serveis. I, per tant, la inexperiència no és tant insuficient per caure en l'error d'entrar ara en un debat pressupostari.

És cert que estem en un procés d'elaboració, i la cambrà ha atès alguna interpellació i alguna iniciativa legislativa sobre el procés d'elaboració de pressupostos amb els criteris polítics que cadascú ha expressat lliurement, i no és ara el moment ni el marc d'entrar en els continguts del pressupost per a l'any 2000 de la Generalitat de Catalunya. És obvi que, en aquell debat intern de govern que qualsevol govern democràtic ha de tenir entre les diverses àrees de responsabilitat de govern, aquesta Conselleria ha d'intentar incrementar els recursos, i, per tant, el compromís d'intentar incrementar els fons que vostè expressa de cooperació local i comarcal hi és, i de manera explícita, en aquest debat intern, però de cap de les maneres –hi insisteixo– aquest conseller col·laborarà a suplantat el sentit d'aquesta compareixença per un debat pressupostari.

La presidenta

Gràcies, senyor conseller. Pel Grup d'Esquerra Republicana, el senyor Oliveras té la paraula.

El Sr. Oliveras i Maristany

Senyores i senyors diputats, primer de tot, felicitar el senyor conseller per aquesta compareixença en aquesta Comissió. Creiem que és important que, per primera vegada, es faci la presentació del Pla únic d'obres i serveis de Catalunya. I, per tant, ens agradaria que aquest gest, i aquesta voluntat de diàleg i d'entesa amb les diferents, també, entitats municipalistes es pogués anar veient reflectit no només en aquest gest d'avui, sinó al llarg d'aquests quatre anys d'aquesta legislatura.

Com molt bé ha explicat, i es veu reflectit en el pròleg d'aquest decret, es parla de la possibilitat de replantejar determinats aspectes del Pla únic d'obres i serveis. A nosaltres ens agradaria que això no només representés la modificació de determinats aspectes puntuals que nosaltres creiem que són millorables, sinó que ens portés a redefinir un nou marc de cooperació local a Catalunya, i crec que seria bo que treballessin en aquesta direcció.

La cooperació local a Catalunya és força complexa; actuen diferents administracions; en aquests moments, el que seria la inversió en el sector local recau en bona part en el que seria les pròpies hisendes locals. Creiem que caldria anar a reconèixer el que diríem la majoria d'edat dels nostres propis ajuntaments, també defensant la participació dels ajuntaments en els grans impostos de l'Estat, i també que els plans de cooperació local poguessin tenir uns mecanismes de major grau de transparència en aquests programes de cooperació, i que això fos inspirat, aquest nou marc de cooperació local, en els principis de la subsidiarietat i l'autonomia local, conjuntament, en caminar cap a un nou model d'organització territorial propi per a Catalunya.

En aquest decret del Pla únic d'obres i serveis, com ja s'ha exposat, la Federació de Municipis de Catalunya va plantejar la possibilitat de prorrogar el de l'anterior any per a aquest any 2000 i consensuar durant aquest any un nou Pla únic d'obres i serveis. Nosaltres creiem que hauria estat positiu, però també considerem i valorem positivament, com ha dit el conseller, aquesta voluntat d'introduir aquestes modificacions, que, com he dit abans, haurien de ser de forma substancial i replantejant el model de cooperació local a Catalunya.

Malgrat això, també m'agradaria remarcar alguns elements que també tenim de disconformitat, malgrat aquesta disposició de diàleg i d'entesa que hi ha hagut parcialment amb les entitats municipalistes i que també ha produït que s'acceptessin algunes propostes de modificació d'aquest Pla únic d'obres i serveis; acceptació d'algunes propostes també condicionades per les darreres sentències que hi ha hagut, com el cas de les subvencions que podrien tenir els consells comarcals.

També creiem positiu que s'hagi disminuït el Programa d'acció territorial, i que s'hagi augmentat en benefici dels programes per a nuclis agregats. Creiem que del que es partia en el projecte inicial de discriminar dos

tipus de municipis amb nuclis agregats era negatiu, produïa uns elements discriminadors per als diferents municipis i quedaven molt primats aquells ajuntaments que tenien nuclis agregats que havien estat municipis feia quaranta-cinc anys.

Malgrat això, m'agradaria, doncs, posar sobre la taula algunes altres observacions crítiques, com el tema de la reserva que es fa per a les actuacions urgents. També creiem que el Pla d'acció territorial de la manera que surt esmentat en el projecte de decret és difícilment objectivable en alguns aspectes i s'allunya, a vegades, del que serien els serveis mínims per als ajuntaments.

Respecte als consells comarcals, és evident que s'han modificat aspectes arran d'aquesta darrera sentència, on cal que les subvencions atorgades als consells comarcals siguin per a projectes delegats pels ajuntaments, però sí que es produeixen alguns elements respecte als consells comarcals que creiem que s'haurien de modificar o superar. Per exemple, el que s'ha dit abans de l'informe previ dels consells comarcals en els projectes –creiem que és innecessari, aquest aspecte–, com també la crítica que podem fer a l'import màxim de subvencions. Els projectes presentats pels consells comarcals arriben fins al 95%, i, en municipis petits, que podríem agafar de 0 a 5.000 habitants, doncs, és molt inferior; recordar que fins a 500 habitants és el 80%, de 500 a 1.500 habitants arriba al 75%, i de 1.500 a 5.000 habitants arriba fins al 70%. El que creiem que seria necessari és que s'anés a una llei de finançament dels consells comarcals al marge de tot, a un Pla únic d'obres i serveis que pogués solucionar d'una vegada per totes la indigència que es troben aquests organismes.

I, finalment, dues observacions, arran de la seva intervenció. Una primera, en tant que ha expressat aquesta voluntat de diàleg i consens, als municipis i a les entitats municipalistes ens agradaria, com també està expressada en el pròleg del decret, que es pogués anar concretant ben aviat, i quan creu el conseller que es podria començar a dur a terme aquesta voluntat de diàleg per anar replantejant alguns aspectes o aspectes importants d'aquest Pla únic d'obres i serveis?

I, finalment, una darrera preocupació, que és referent a l'aportació pressupostària. I m'agradaria fer esment del que han estat els pressupostos de la Generalitat en aquests darrers quatre anys. M'agradaria remarcar que el pressupost del 1995 era de 5.002 milions de pessetes, i el 1999..., es va anar produint, en tots aquells anys, una disminució que va arribar fins a 4.188 milions de pessetes. Per tant, l'any 1999, la dotació del Pla era de 6.432 milions, i l'aportació de l'Estat va ser de 2.957 milions de pessetes; la de les diputacions, 1.410 milions de pessetes, i la de la Generalitat, 2.064 milions de pessetes. Essent la dotació pressupostària de 4.188 milions de pessetes, s'ha produït un estalvi per part de la Generalitat de 2.124 milions de pessetes. Voldríem saber si seguiria aquesta política diguem-ne, entre cometes, «d'estalvi», creiem que injustificat, o s'aniria cap al compliment de les assignacions pressupostàries reals, i creiem que també seria positiu que, a partir d'aquest any, s'anés augmentant les partides per part de

la Generalitat en les aportacions al Pla únic d'obres i serveis.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Honorable conseller, té la paraula per respondre.

El conseller de Governació i Relacions Institucionals

Sí, independentment, també, com he assenyalat abans, de la intervenció posterior del director general de l'Administració Local, faig ús de la paraula per agrair al senyor diputat les seves primeres paraules d'elogi a l'actitud d'aquesta Conselleria i fer referència concreta a un parell d'aspectes assenyalats en la seva intervenció.

Ens planteja si el diàleg que es proposa encetar aquest conseller i aquesta Conselleria, i que, a més a més, ens recorda –i l'hi agraeixo– que està explicitat en el mateix text del decret, en el seu preàmbul, pot arribar i si té per objectiu redefinir un nou model de cooperació local, i fa referència, fins i tot, a altres extrems, com pot ser la participació dels ajuntaments en els ingressos generals de l'Estat, etcètera, etcètera.

És evident que el diàleg a què expressament fem referència en aquests moments, sense excloure l'abast final del mateix diàleg, és en relació al Pla únic d'obres i serveis. És en aquest context on hem plantejat un primer marc de negociació amb les associacions representatives del món local, i és en aquest context on ens hem compromès a dialogar per tal de variar, si cal, i de concretar aquestes variacions en un text legislatiu en relació a les bases del Pla únic d'obres i serveis. Això no exclou de cap de les maneres que hi hagi voluntat d'estendre aquest diàleg a altres nivells i, per tant, fins i tot a l'extrem de poder bastir un nou model de cooperació local, però el diàleg que hem estat fent referència en el transcurs de la nostra compareixença és, d'entrada, en el Pla únic d'obres i serveis.

Hi ha, sens dubte, altres aspectes que seran objecte de tractament molt aviat per part d'aquesta Conselleria, com poden ser les mateixes bases per als ajuts de Feder, en què la Conselleria es proposa publicar una ordre, i que espero no caure en l'error del dia d'avui i, abans de qualsevol compareixença, poder entregar als grups parlamentaris unes bases que abans no existien sobre el tema Feder. I òbviament –hi insisteixo– que, amb les entitats i associacions representatives del món local, hem estat emplaçats, i aquest era el sentit que donava abans al compromís que, entenia el conseller, adquiria a partir d'aquella abstenció de cara al futur.

Quan es pot dur a terme aquest diàleg? De manera immediata, és a dir, és més, li diria que no hem cessat..., en aquests moments estem dialogant amb les diputacions especialment de cara a les aportacions pressupostàries de les diputacions. La supressió en el text de l'article punt 1.4, al qual ha fet una referència més precisa el director general en la seva intervenció, ens ha obert, també, una possibilitat de diàleg amb totes les diputacions, amb la Diputació de Barcelona. I ho celebra aquest conseller, i a més he de remarcar –ho he fet abans en les darreres paraules de la meua intervenció–,

que agraiïa el diàleg que havien mostrat els presidents de les quatre diputacions, per tant, la de Barcelona, la de Lleida, la de Girona i la de Tarragona, no només aquelles diputacions governades per Convergència i Unió. Per tant, estem dialogant a hores d'ara, ja, i per tant serà un diàleg que intentarem no interrompre i que, a continuació, un cop hàgim enllestit les bases finances del Pla únic d'obres i serveis, haurem d'estendre a altres àmbits. Li puc dir que tinc ja concretada, amb el president de la Federació i amb la presidenta de l'Associació, una conversa més profunda per continuar obrint el ventall dels continguts d'aquest diàleg i no limitar-los, en el futur, purament i únicament a aquell compromís que explicita el decret i que ha explicitat el conseller en la intervenció en relació al Pla únic d'obres i serveis.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. Senyor diputat, vol repetir?

El Sr. Oliveras i Maristany

Una petita observació, dir que creiem que un bon reflex d'aquesta voluntat de diàleg i d'entesa, creiem que aquest primer pas s'hauria de veure reflectit en els propers pressupostos que presenti el Govern de la Generalitat, i que hi hagi un canvi substancial en el que han estat els pressupostos de cara al món local en aquests darrers anys.

(La presidenta dóna la paraula al conseller de Governació i Relacions Institucionals.)

El conseller de Governació i Relacions Institucionals

Si és per desitjos, li asseguro que el d'aquest conseller almenys iguala el que expressa el senyor diputat. He dit abans, ja, que no pensava convertir aquest debat en un debat pressupostari, però vostè entendrà que comparteixo, i enormement, aquest desig.

Miri, no serà producte de quatre dies, ni de quatre setmanes, ni de quatre mesos, però som molt conscients que hem d'establir una nova etapa de cara al món local. I aquest conseller es compromet a esmerçar-hi i aportar-hi tot el que sigui capaç. Per tant, sense urgències, en el sentit que els terminis i els tràmits processals són els que són, però tampoc sense dilacions quant a la voluntat ni quant al temps a invertir per aquest diàleg.

La presidenta

Gràcies, senyor conseller. Pel Grup Popular, el senyor Curto té la paraula.

El Sr. Curto i Casadó

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, honorable senyor conseller, també a títol personal i en nom del Grup Parlamentari Popular, moltes gràcies per la seva compareixença. És cert que no és la primera vegada; en setze anys jo recordo que, per iniciativa pròpia, molts de consellers del Govern han compartit a les diferents comissions, però també és veritat que jo no conec o no recordo, almenys, que a l'inici

d'una legislatura hi hagués l'aglomeració, diguéssim, de compareixences per part dels consellers de la Generalitat per tal de determinar quins són els objectius i les prioritats, i posar-les en coneixement, com correspon, dels diferents grups parlamentaris.

És a dir, compareixença per a reafirmar la importància del món local, en este cas que nos interessa, que, en paraules de vostè, se fonamenta en la necessitat de publicar, en este cas, lo Pla únic d'obres i serveis, en tres criteris: convocar lo decret per a quatre anys, establir regles de joc conegudes i clares –i jo hi afegiria: aplicar los principis de transparència i de participació–, i evitar la incertesa dels ajuntaments, «en una reflexió i en un diàleg», ha dit vostè, «emparat en lo marc de diferents sentències i en los acords de les parts implicades». Doncs, bé, una vegada determinada la importància del consens que tots subscriuim entre estes parts implicades del món local, en principi li volem manifestar que nos semblen correctes les prioritats destinades als nuclis agregats, sobretot per la mateixa naturalesa del que significa un nucli agregat –em sembla que ha parlat vostè de 3.500 milions de pessetes. Però encara que vostè, en respostes a intervencions anteriors, ha manifestat que aquí no estem per a celebrar ni substanciar un debat parlamentari, a ningú se li escapa, senyor conseller –i si no han sigut estes paraules exactes, després ja em rectificarà i jo podré tornar a replicar–, que este Govern és molt antic, és a dir, fa vint anys que governa i, per tant, no estem ara davant d'un procés nou, ni d'una novetat, estem davant d'una problemàtica municipal que representa una continuïtat, independentment del fet que hi hagi al davant del Departament un conseller que intenta afrontar la seva responsabilitat, probablement amb noves actituds i amb nous comportaments.

Però parlant d'estes xifres, senyor conseller, jo li voldria formular una referència a l'efecte o a efectes del que són los antecedents pressupostaris, perquè nos queda un dubte, i em sembla que, pel que vostè ha manifestat o també ha manifestat el seu director general, no m'ho podran concretar, però que jo tinc l'obligació, si procedeix, que vostè m'ho pugui concretar. Mentre en el període 96-99 l'aportació global pressupostària consignada equival a 16.000 milions de pessetes –los últims quatre anys–, ara només coneixem o nos parla vostè d'una part equivalent a 9.000 milions de pessetes, que esperem que no representi una caiguda en detriment dels ajuntaments per raó de les seves competències i dels seus serveis. I a efectes de concreció, li volem preguntar si podríem saber les accions que podrien complementar esta primera partida, en principi important, important des del punt de vista quantitatiu. Esta és una primera pregunta, una incògnita o una qüestió que li plantejem.

I vostès han manifestat que tiraran de decret per raó de pròrroga pressupostària, i la pregunta que nos formulem nosaltres, senyor conseller, que és recurrent, és: i els ajuntaments, què? És a dir, segona part de la qüestió. Perquè el passat Ple, el Grup Popular, per iniciativa del diputat aquí present, senyor Josep Maria Fabregat, vam formular una interpellació en què ja vam posar al descobert la distorsió que significa per als ajun-

taments no poder començar a executar les seues obres per esperar les consignacions del Pla únic d'obres i serveis fins al mes de juliol. Nosaltres sabem que, des del punt de vista quantitatiu, estos diners no es perden, però mentre, los ajuntaments, i perquè tots nos entenguéssim, estan fent de banquers per interessos del Govern de la Generalitat per raó de la pròrroga pressupostària.

I com que los referents –hi torno a insistir– pressupostaris, senyor conseller, poden servir per a reorientar polítiques a vegades viciades, que nosaltres hem manifestat en molts de debats pressupostaris, per a reorientar polítiques viciades, permeti'm una aportació perquè la prenga en consideració si l'estima pertinent. És a dir, podem parlar de xifres absolutes, i potser nos podríem enganyar; probablement me sembla més raonable parlar de xifres relatives. Miri, el 96 i el 97 l'aportació o la consignació per al Pla únic d'obres i serveis –el 96 i el 97– representava un 0,24% del pressupost; el 98, un 0,21, va caure tres dècimes, i el 99, un 0,20. Per això, la nostra insistència, senyor conseller, que és molt important tot lo que vostè ens ha formulat; li agrai'm i li reconeixem de forma pública lo seu talent, les actituds i els comportaments, però els ajuntaments, senyor conseller, com vostè ja sap, lo que esperen són posicions concretes respecte de les consignacions pressupostàries que podran disposar a efectes d'inversió. Per això la nostra pregunta més important és si nos podria avançar, o nos podria concretar estos 16.000 milions de pessetes, o este 0,24%, 0,21, 0,20, que ha anat caient d'any en any; si nos podria concretar alguna xifra complementària per tal d'orientar la nostra posició com a Grup Parlamentari.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Honorable conseller...

El conseller de Governació i Relacions Institucionals

Gràcies, senyor diputat. M'agradaria deixar prou clar que aquest diputat..., aquest conseller –també sóc diputat– no té la pretensió de tenir el patrimoni de la compareixença en nom del Govern, i vostè recorda que justament avui hi ha una certa aglomeració de compareixences, que, sigui dit de passada, m'enorgulleix, quant a la meua responsabilitat de conseller que, entre d'altres, té la de relacions amb el Parlament, que un digne representant d'un grup parlamentari expressi aquesta satisfacció i constati, per tant, aquestes compareixences –en plural–, que, a més, qualifica d'aglomeració, del Govern donant explicacions a la cambra.

No, no he defugit un debat parlamentari, el que sí he defugit és un debat pressupostari. Per tant, estic segur que vostè ja ho ha entès, el que passa és que hi ha hagut després un error en l'expressió que vostè ha utilitzat. A la pregunta concreta, puc intentar donar una resposta concreta. Jo puc parlar-li d'una xifra, que no serà la definitiva, però que en qualsevol cas és la mínima, perquè és el mínim garantit, que són, enfront dels 16.000 milions del 96-99, 21.113 milions de pessetes en els pressupostos de la Generalitat. Però insisteixo

que no necessàriament ha de ser la xifra. No li puc, en canvi, i seria per mi una satisfacció poder-ho fer, correspondre a la petició que, a la vegada, concreti en percentatges, si és el 0,29 o el 0,31 o el 0,22, però sí avançar-li aquest mínim garantit, que formarà part dels pressupostos de la Generalitat, però que no vol ser incoherent amb la resposta donada al senyor Ribó, perquè no és encara la xifra que en qualsevol dels casos pot arribar a contemplar el pressupost de la Generalitat.

La presidenta

Gràcies, senyor conseller. Senyor diputat, vol exercir la rèplica?

El Sr. Curto i Casadó

Molt breument, senyora presidenta. Per nosaltres era molt important conèixer esta xifra, i per suposat, senyor conseller, nosaltres ja entenem que és una xifra orientativa i, per tant, si hi hagués alguna desviació a l'alça o a la baixa, que pugés o caigués, no en fariem qüestió, per raó de formalitat parlamentària, al pròxim debat de pressupostos; he dit «parlamentària» o «debat parlamentari», era debat pressupostari, el que estem trobant, precisament, és un debat parlamentari.

I per una altra part, senyor conseller, com que esta xifra ja significa un creixement importantíssim a efectes comparatius dels pressupostos anteriors, lògicament vostè no em pot donar lo percentatge del pressupost consolidat que significa esta xifra, perquè encara no coneixem lo pressupost i no sabem quina serà l'orientació global del Govern de la Generalitat.

En tot cas, li reitero l'agraïment per la seva compareixença i per esta voluntat de pacte, de diàleg i de negociació que, per una altra part, ha de ser important i necessària per raó de l'aritmètica parlamentària al llarg de la present legislatura.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Honorable conseller...

El conseller de Governació i Relacions Institucionals

Molt breument, per reiterar, en qualsevol cas, que el compromís que hi havia ajustat..., vostè ho ha referit al 96-99, i quan jo dono resposta em refereixo, òbviament, al quadrienni 2000-2003 i, per tant, és el mínim garantit per al quadrienni 2000-2003.

La presidenta

Gràcies, senyor conseller. Pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula el diputat senyor Nadal.

El Sr. Joaquim Nadal i Ferreras

Gràcies, honorable presidenta. Honorable conseller, el nostre Grup aprecia, com ho han fet tots els altres que ens han precedit, la predisposició al diàleg que ha explicat el conseller que compareix, i l'apreciem tant com apreciem la fina orientació vaticana del seu sentit de la diplomàcia, i ho dic sense cap ironia. Però li vull

avançar, senyor conseller, que moltes vegades no en farem prou, amb aquestes fineses, i el nostre Grup, com a mínim, requerirà i necessitarà majors concrecions per donar credibilitat a la predisposició i a les bones intencions que avui ha expressat amb tanta claredat.

Vostè avui compareix amb una urgència, i és una urgència concreta: la urgència que li havien expressat els ajuntaments, les entitats municipalistes, en el sentit d'accelerar la presentació del decret de convocatòria del Pla únic d'obres i serveis de Catalunya. Però pel debat que hem tingut fins ara, ja queda clar, em sembla, que aquesta urgència no ens estalviarà altres urgències més generals, respecte a les quals vostè ha pronunciat algunes afirmacions de prou entitat, però que, en el futur i en altres compareixences que hauran de ser relativament immediates, caldrà que tinguin una major concreció. Vull dir que, a la urgència concreta del decret i la presentació que n'ha fet vostè, del Pla únic d'obres i serveis, li correspon, de forma immediata i gairebé simultània, la urgència pressupostària i la urgència legislativa.

Pel que fa a la urgència pressupostària, vostè ha esmentat algunes accions parlamentàries que, en les sessions que hem tingut en aquest Parlament, s'han desenvolupat. I li vull recordar que la posició del Govern que vostè representa aquí ha estat, respecte a les *urgències* pressupostàries, més aviat una resposta dilatòria; si no dilatòria, com a mínim de repenjar-se en un calendari conjuntural per retrocedir la presentació dels pressupostos del Govern de la Generalitat de Catalunya uns quants mesos i situar-la ben bé en el mes de març per tenir-ne una aprovació que gairebé coincidirà amb l'aprovació definitiva d'aquest decret que vostè ens presentava.

Però per altra banda, també s'ha suscitat, en el debat que hem tingut fins ara, la necessitat, que vostè ja ha apuntat en converses amb tots els presidents de tots els grups parlamentaris, d'una immediata concreció d'una ponència conjunta per a modificar el marc i el context legislatiu, pel que fa les administracions locals i territorials, perquè si no, quan, per exemple, l'il·lustre diputat d'Esquerra Republicana parlava de la indigència dels pressupostos dels consells comarcals, anticipava una qüestió pressupostària a una qüestió de caràcter territorial que té tanta o més transcendència, que és quin paper i quines funcions volem que tinguin els consells comarcals que no han tingut fins ara, no només per insuficiència pressupostària, sinó també per una indefinició, una inconcreció o una imprecisió dels textos legals que han emparat la creació d'aquesta figura comarcal. Vull dir que no ens podem aturar en aquesta compareixença d'avui, sinó que, de forma molt, molt, molt immediata caldrà entrar en d'altres concrecions.

I cal entrar, ja avui, en concrecions pel que fa al projecte de decret que vostè ens presenta, en el sentit següent. Vostè ha compromès, i ho ha fet en un sentit genèric, un procés de revisió legislativa del Pla únic d'obres i serveis. Nosaltres, com vostè sap, senyor conseller, hem presentat una proposició de llei sobre el mateix tema. Amb quin calendari es disposa a engegar aquest procés de revisió del marc legislatiu del Pla únic d'obres i serveis de Catalunya? Serà possible començar a discutir

un nou marc abans que tinguem aprovat el marc que ara ens proposa, pel que fa a les concrecions pressupostàries? Haver començat? Si no és així, nosaltres, naturalment, haurem de mantenir la proposició de llei que hem presentat, perquè ens sembla que aquesta urgència se solapa amb la urgència més peremptòria i conjuntural, encara que l'hagi concretat en una conjuntura de quatre anys, que vostè ens presentava.

I una altra qüestió, tots els diputats que han intervingut han expressat d'una manera o altra el problema pressupostari. El Pla únic d'obres i serveis és molt poca cosa, senyor conseller, és molt important per a molts ajuntaments de Catalunya, però és molt poca cosa, té molt poc pes econòmic. O partim d'una predisposició de la seva Conselleria i del seu Govern a dotar més i millor el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya, a fer més transparent la seva tramitació i a garantir que, en la tramitació de projectes successius al llarg del quadrienni, no hi ha discrecionalitat en el repartiment dels romanents; o allò que pot ésser inicialment bo i pot haver produït una «entusiasta abstenció» d'algun organisme municipalista pot quedar desvirtuat o pervertit en el goteig permanent d'atribució de nous fons a noves peticions de nous ajuntaments al llarg de tot el quadrienni, com ha passat diverses vegades, com sap vostè prou bé, o com saben els seus càrrecs que l'acompanyen, en el passat.

I jo crec que tot això ho haurà de tenir en compte, i caldrà que situem la discussió d'aquest decret, també, en un context més ampli que parli de: la dotació econòmica del fons de cooperació local i comarcal de Catalunya i un increment substancial, la millor dotació i un increment substancial de les partides pressupostàries amb què es nodrirà el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya, la discussió dels fons europeus i la predisposició i l'inici dels treballs de revisió legislativa del marc en què avui per avui s'empara el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya; amb el benentès que jo vull pensar, i no és un pensament maliciós, que, de la generositat que vostè mateix expressa en les seves intencions, els dos plans específics, el de nuclis agregats i el d'accions territorials, deuen ser amb dotacions anuals, no pas per al quadrienni, perquè si fossin dotacions quadriennals, menys de mil milions de pessetes/any per als plans de nuclis agregats ens semblaria una quantitat prou irrisòria i explicativa de la insuficiència i les limitacions de tot això que, amb un to una mica solemne, estem discutint i parlant, però que, a l'hora de la veritat, és poqueta cosa.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Honorable conseller, per respondre.

El conseller de Governació i Relacions Institucionals

Gràcies, senyor diputat. El senyor diputat en representació del Grup Socialista - Ciutadans pel Canvi sap que la *finezza* vaticana no és patrimoni només del corrent demòcratacristià, sinó patrimoni de la política italiana, de la qual vostè també representa una expressió d'algun dels partits que durant molt de temps ha tingut responsabilitats a Itàlia. Per tant, compartim, en qualsevol

cas, aquesta *finezza* vaticana amb el representant del Grup Socialista, i també amb el representant d'Iniciativa per Catalunya, en tot cas.

En qualsevol dels casos, crec que em té en prou consideració per creure que la meva *finezza* no s'exhaureix purament amb l'anunci del diàleg i que deu esperar alguna cosa més de la capacitat d'aquest modest conseller de traduir la *finezza*, que diu vostè, en resultats concrets.

Però deixant-nos de *finezze* i passant a aspectes concrets: urgència pressupostària. Diu: vostè el que fa en relació al tema pressupostari és purament mantenir o sostenir una tesis dilatòria, una actitud dilatòria. És veritat, és que no *he* de fer ni *puc* fer altra cosa, ni mantenir altra actitud que la que vostè defineix com a dilatòria. No cal que donem més voltes a un fet prou, i sobradament, conegut. El pressupost està en fase d'elaboració en el Govern de la Generalitat i, per tant, seria, per part meua, completament absurd que entrés a obrir un debat sobre allò que està en fase..., en el si del Govern, i que en el seu dia ja entrarà a aquesta cambra i serà objecte del debat pressupostari corresponent; com que encara no és objecte del debat parlamentari corresponent, és òbviament dilatòria, la meua resposta, perquè no pot ser d'altra manera ni tenir altra categoria.

Urgència legislativa. Estic d'acord amb l'observació que formula en relació tant a la indigència del pressupost dels consells comarcals com a l'observació de dir: escolti, tant o més important, en el futur, que discutir si hem de tenir mil o deu mil, és quina funció, i si han o no han d'existir els consells comarcals en el marc d'un nou model d'organització territorial de Catalunya; completament d'acord. És a partir del resultat del futur debat sobre el nou model d'organització territorial que tindriem resposta, i espero que definitiva, i que no sigui susceptible de criteris polítics, sinó purament de criteris legals, en relació a consells comarcals, a diputacions, a Govern de la Generalitat, a possibles regions o vegueries, o a quin sigui, finalment, el model que siguem capaços de dotar-nos amb el màxim consens possible. Per tant, hi estic d'acord; l'observació és correcta, i estic segur que la comparteix el representant d'Esquerra Republicana que l'ha formulada, mentrestant –diu– reivindicant un determinat finançament per als consells comarcals.

No puc complaure'l, i per tant molt em temo que haurà de mantenir la seva iniciativa legislativa, si, en qualsevol cas, la condició *sine qua non* per retirar-la és que pugui haver-hi un resultat del diàleg abans de l'aprovació del Pla únic d'obres i serveis; això és impossible. Per tant, si vostès creuen convenient mantenir la seva iniciativa legislativa, no cal dir que hi tenen tot el dret i que, fins i tot, tenen raó política per poder-la mantenir. Però aquest conseller, per molta voluntat que hi pugui posar, creu que no és pensable que puguem tenir un resultat sobre el Pla únic d'obres i serveis, i més si després aquest diàleg permet estendre a altres àmbits –com abans assenyalava– en el terreny de la cooperació local..., no és viable pensar, no seria objectiu fer-ho, en els termes de creure que això pot inviabilitzar o impossibilitar o provocar la retirada, expressada amb un altre terme, de la seva iniciativa legislativa.

Que l'aportació és pobra i que el PUOSC, com a tal, doncs, és un instrument econòmicament parlant o pressupostàriament parlant molt poca cosa? Sí, i jo li agraeixo moltíssim que posi de relleu les limitacions pressupostàries del Govern de la Generalitat, en aquesta i en d'altres matèries; l'hi agraeixo moltíssim perquè sap que és un debat que no tinc propòsit d'encetar ara, perquè seria una incoherència per part meua, tot i que m'agradaria moltíssim poder-ho fer, però no és aquest l'objecte d'aquesta compareixença. A més a més, estem en portes d'una campanya electoral on aquest és un tema que, sens dubte, tornarà a prendre relleu, i espero que els propers quatre anys, també des d'aquesta cambra –també des d'aquesta cambra–, siguem capaços de posar-nos d'acord per plantejar a qui sigui govern d'Estat una proposta de millora de finançament que ens permeti resoldre no només aquest, sinó altres problemes de deficiències pressupostàries que pateix injustament el Govern de Catalunya i, per tant, els seus receptors, siguin ciutadans en singular i en plural, o siguin institucions, en aquest cas, locals.

Tot i que no es farà res més que permetre que la seva dúplica o rèplica pugui, en qualsevol dels casos, abundar i abonar la tesi que són molt pocs diners, la quantitat expressada per als municipis, per als nuclis agregats és per als quatre anys; molt poca cosa, sí, però el doble del que fins ara s'hi dedicava –molt poca cosa, però el doble del que fins ara s'hi dedicava. Per tant, pot continuar referint-se amb el to irònic que ha fet ús a aquesta quantitat, però és el doble del que fins ara hi destinàvem.

Em comprometo a millorar, en qualsevol cas, el procés de transparència i, per tant, compartir amb els grups parlamentaris..., el director general té indicacions d'aquest conseller, i em sembla que ja les ha portat a terme, de mantenir un diàleg amb tots els secretaris de política municipal o responsables de les diverses forces polítiques amb representació parlamentària de cara al Pla únic d'obres i serveis. Per tant, sí expresso un compromís per tal d'intentar la màxima de les transparències –valor que també apuntava abans, en la seva intervenció, el representant del Grup Parlamentari Popular– en relació a l'aplicació del Pla únic d'obres i serveis. Però reitero, perquè n'ha tornat a fer referència en parlar de transparència, que, en qualsevol dels casos, tot i constatant la limitació pressupostària que compartim pel Pla únic d'obres i serveis, i el desig i agraïment que expressi la limitació pressupostària amb aquesta, jo amplio amb altres matèries que són competència del Govern de Catalunya.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. Senyor diputat, senyor Nadal...

El Sr. Joaquim Nadal i Ferreras

Senyor conseller, no ens vulgui confondre tots plegats i fer-nos dir o fer-me dir allò que no he dit. Jo no estic ponderant les limitacions pressupostàries generals del Govern de la Generalitat. Jo no abono, ara, aquí, una qüestió que fora d'aquí potser podríem compartir. El que estic dient és que, en el context de l'actual dimen-

sió dels pressupostos de la Generalitat, 5.000 milions/any, 21.000 per al quadrienni, més els plans específics, expressa, fins i tot en un context de penúria pressupostària per raons les que siguin, una manca en el passat, i ara, de predisposició política per dotar més i millor el Pla únic d'obres i serveis. Quan en altres moments hem fet el debat sobre el finançament dels ajuntaments i hem parlat del fons de cooperació local, o hem parlat, també, del Pla únic d'obres i serveis –i estem parlant de fons d'un volum simbòlic, 4, 4.500, 4.300, 5.000 anuals–, nosaltres hem arribat a dir: escolti, retalli de Presidència despeses protocol·làries i les posi totes als ajuntaments.

És a dir, situem el debat de la penúria del finançament local per voluntat política del Govern que vostè representa, no en el context de la penúria general pressupostària del Govern, sinó en el context de la manca de voluntat política per dotar més i millor els ajuntaments amb les disponibilitats existents. Són dues coses diferents. Una cosa és d'on ens vindran els diners per incrementar els 2 bilions dels pressupostos de la Generalitat en el futur i quants més voldríem que fossin, i una altra és com és que fins ara, de 2 bilions per als ajuntaments d'una forma directa amb partides explícites, a través del Pla únic d'obres i serveis estem parlant de 5.000/any més els específics, i del fons de cooperació local devem estar parlant ara de 4.700 o 5.200, però no gaires més. Crec que són dues coses diferents.

Segon, pel que fa a la nostra iniciativa legislativa. Senyor conseller, no li estic demanant un resultat concret final, li estic dient: comprometi un calendari de la discussió del nou model del Pla únic d'obres i serveis que ens permeti haver començat abans de tenir aprovat definitivament el decret que ara ens proposa. Em sembla que és una altra cosa francament diferent..., és diferent.

I tercer. Torna un tema que ha sortit abans una mica de trasantó i que després hi hem passat per alt, que jo no he tret sinó que ha tret un altre diputat i que vostè ha esmentat un moment. Quan vostè afirma d'una forma tan taxativa que el capteniment del seu Departament respecte a la resolució d'aquests temes al voltant del Pla únic d'obres i serveis la pensa fer pel diàleg i no per la via dels recursos, està dient que no mantindrà cap recurs viu dels que, ara com ara, hi ha en marxa? O està dient una altra cosa que no arriba a aquest grau de concreció?

Gràcies, senyor conseller.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Honorable conseller, té la paraula.

El conseller de Governació i Relacions Institucionals

Lluny de la meva pretensió intentar confondre les senyores i senyors diputats, ni de fer-li dir coses que no hagi dit. Però tres observacions encara que siguin breus. Primera, els ajuntaments no reben només de la Generalitat –a efectes de confusió, ho dic– la quantitat referida del Pla únic d'obres i serveis. Vostè, alcalde d'una ciutat, sens dubte sap de quina manera la Generalitat ha ajudat a finançar altres tipus de serveis o

d'infraestructures, millor que ningú, per poder coincidir amb mi en aquesta afirmació.

Fixi's, vostè diu: no li estic plantejant tant si el finançament de Catalunya és insuficient, sinó si el finançament que dedica el Govern als ajuntaments ho és o no, i per tant jo li demano més diners per als ajuntaments. Vostè fa i expressa una legítima aspiració, i que té, en qualsevol cas, una clara expressió d'una actitud política que comparteixo quant a desig. Però si suméssim tots els desigs expressats sectorialment, legítimament, per part dels grups parlamentaris de l'oposició, evidentment, no sortirien els comptes; si suméssim totes les demandes que a cada àrea de Govern i compareixença que pugui fer un conseller expressi l'oposició, no sortirien els comptes. I, per tant, és evident que un ha de tenir la responsabilitat no només d'atendre una de les demandes, sinó la globalitat de aquestes i establir unes prioritats, i assumim la responsabilitat política de les prioritats en el marc de les nostres possibilitats pressupostàries. Si vostès substituïssin el capítol de pressupost que la Presidència de la Generalitat inverteix en els ajuntaments, o si els ajuntaments o les presidències de diputació suprimissin les seves partides de protocol o les seves partides de política internacional..., ara entràriem, també, en un debat segurament molt sucós, no?, però tampoc, possiblement, sigui el moment per saber si el protocol se suprimeix només d'un, se suprimeix de tots, etcètera, etcètera.

Calendari. El calendari..., no, no li concretaré una resposta de calendari –no li concretaré una resposta de calendari–, entre altres raons, perquè el calendari l'hem de concretar entre tots. El president del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi i els altres presidents de grup parlamentari, si és que n'hi ha algun –sí, el senyor Ribó– presents a la cambra, saben que el calendari per una altra matèria objecte de la responsabilitat d'aquest conseller l'hem concertat entre tots, i no és el que finalment ha volgut el conseller, és el que entre tots hem concertat. Per tant, el calendari li concretarà, aquest conseller, després d'haver-lo compartit amb la Federació i amb l'Associació Catalana de Municipis, substancialment; després estaré a disposició de poder-li concretar el calendari. Mentrestant primo la voluntat de concertar-lo amb la Federació i amb l'Associació. No és en detriment del Parlament; en qualsevol cas, és primant unes associacions representatives del món local, sens perjudici que el Parlament, com a òrgan que expressa la sobirania del poble de Catalunya, pugui tenir la legítima aspiració, que vostè formula en la seva dúplica, a concretar-lo en aquesta instància parlamentària.

Tercera qüestió i última. Està dient al conseller que, quan parla de recursos no, diàleg sí –recursos no, diàleg sí–, està disposat a no deixar viu cap dels recursos plantejats? Bé, també dependrà de la resposta de les altres parts; però sí, la vocació és aquesta, és no resoldre els conflictes mitjançant recursos. Ara la Generalitat podria presentar un recurs contra algun pla particular d'alguna diputació; li expresso la voluntat d'aquest conseller de no presentar-lo. No sé si és suficient, però, en qualsevol cas, marca més enllà, purament, de la *finezza* i de les paraules, el sentit del compromís polític.

tic que jo expresso davant de la cambra. És obvi que el diàleg ha de tenir contrapartides i aportacions per les dues parts. Si jo he de retirar els recursos i els altres no aporten, no pot ser el que jo pretengui, però part, almenys, del que jo pretenc i, en qualsevol cas, més del que ara s'aporta, és evident que no seré capaç de substituir recursos per diàleg perquè no hi haurà diàleg; el diàleg hi ha de ser per part de les dues parts. Hi és, avui, la voluntat, que quedi clar, així almenys he estat capaç de percebre-ho en els meus contactes personals, però deixem temps al temps i, en tot cas, li solemnitzo la voluntat –i li parlo d'un recurs concret que vostè coneix prou bé, de no presentar-lo, com s'ha presentat en anteriors ocasions, i de resoldre-ho per la via del diàleg i no per la via de la interposició del corresponent recurs judicial.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller.

(*El Sr. Joaquim Nadal i Farreras demana per parlar.*)

Diplomàticament li hauria de dir que sí, però...

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Per una...

La presidenta

Un segon..., és que obrim, potser, un torn...

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

No. Per una al·lusió i contradicció que em permet esmentar l'exemple que ell citava de la meva condició d'alcalde de Girona.

La presidenta

...si us plau. Gràcies.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Perquè ens entenguem bé del que estem parlant: *tot* el que destina el Govern de la Generalitat en un any al Pla únic d'obres i serveis de Catalunya no és, per als 946 municipis de Catalunya, el pressupost de l'Ajuntament que jo represento com a alcalde.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, el senyor Camp?

El Sr. Camps i Rovira

Intervindran el senyor Ramon Camp i el senyor Frederic Gené.

El Sr. Camp i Batalla

Gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, moltes gràcies per la seva compareixença per a informar de les previsions del seu govern en la línia de la presentació del Pla únic d'obres i serveis.

I ens sembla, certament, que el tema bàsic que s'ha pogut veure d'interès pel conjunt de grups parlamentaris –també pel nostre grup parlamentari– estava, com és lògic per altra banda, amb els recursos econòmics que aquest Pla podia comptar i també per la voluntat de diàleg, de consens, que, des de la seva Conselleria, vostè, com a titular, ha manifestat reiterades vegades. Jo diria que ha fet un exercici constant d'ofertament de diàleg i ofertament d'entesa; un exercici molt important, ha fet, el senyor conseller –i el nostre Grup en vol fer especial èmfasi, d'aquest aspecte–, en una matèria que és cert que hi ha hagut, al llarg del temps, els seus conflictes, i conflictes protagonitzats per diverses administracions; segurament i, vaja, segur que era així, que tots portats per una legítima defensa dels seus interessos; però, en tot cas, que alguns d'aquests recursos han acabat en sentències, en sentències del Tribunal Constitucional, donant la raó al Govern de la Generalitat i, per tant, establint un ordre estatutari; establint un ordre estatutari que s'ha de tenir present, i que quan ara s'està explicant, doncs, que hi ha una voluntat de diàleg, d'entesa..., feia referència, el conseller, fins i tot, a la retirada d'un punt concret d'aquest futur decret, que lògicament establia una línia que facilitava l'entesa a nivell de diputacions, doncs, això ha de ser molt valorat, ha de ser realment molt valorat en el sentit que totes les administracions actuïn amb aquesta lleialtat institucional i estatutària que el mateix Tribunal Constitucional ha establert quant a ordre estatutari.

Evidentment que a nosaltres ens agradaria que el muntant de recursos que comptés aquest Pla fos el més superior possible. I el senyor conseller ens ha fet una referència d'un mínim garantit important de més de 21.000 milions de pessetes. Hi ha maneres de pujar... –un mínim garantit de més de 21.000 milions de pessetes–, hi ha maneres de pujar aquesta xifra, que és l'aportació que les diverses administracions han de fer, i l'han de fer per un ordre institucional i un ordre estatutari que està establert.

Hi ha altres discussions que hem tingut en aquest Parlament sobre la cooperació que s'havia de fer a nivell del Pla únic d'obres i serveis, i que hem pogut constatar com alguna administració no ha fet unes aportacions que per llei, que per la Llei del PUOSC de l'any 89, hauria hagut de fer. Això ja és aigua passada, però és bo que ho tinguem present perquè, a vegades, escoltant segons quins discursos i segons quins plantejaments, sembla com si hi hagués una part que és la que ha de fer un plantejament generós i l'altra que simplement està esperant a veure què cau. I el nostre Grup Parlamentari vol fer constar una vegada més que aquesta oferta de diàleg, aquesta oferta d'entesa que, des de la Conselleria de Governació, el conseller avui ens ha comentat aquí, doncs, és realment un factor que el nostre Grup valora molt positivament per superar, precisament, per superar aquestes situacions que històricament s'han anat repetint. I segur –i fa un moment el senyor conseller ens ho deia– que, en l'entesa que seria lògic –si més no, el nostre Grup ho entén així– que es produís en un futur proper de millora de finançament per Catalunya, que nosaltres hem dit una millora d'un pacte fiscal que representés més ingressos per a la Generalitat de Catalunya, més ingressos per als ciutadans de Cata-

lunya quant als serveis que han de ser posats a la seva disposició, segur que aquí comptarem, també, amb la col·laboració del conjunt dels grups parlamentaris, i també tindrà –com deia el senyor conseller– el seu reflex en aquesta aportació de recursos al Pla únic d'obres i serveis.

Per tant, una vegada més, senyores i senyors diputats, senyor conseller, agrair-li la seva compareixença, les informacions que ens ha facilitat, i sàpiga que podrà comptar amb el nostre Grup Parlamentari per portar a terme aquesta lloable voluntat d'entesa que vostè ha expressat avui, aquí, a la Comissió.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. Per Convergència i Unió, el senyor Frederic Gené té la paraula.

El Sr. Gené i Ripoll

Sí. Honorable presidenta, honorable conseller, jo la veritat és que sóc nou a la casa i provinc, com saben vostès, del món local; en definitiva, jo sóc alcalde de poble, eh? I avui a la primera comissió que assisteixo i que em toca, també, participar es toquen temes que afecten el meu i els nostres ajuntaments, tots els ajuntaments, i ja sabem tots que la política municipal és la política que està més propera als ciutadans i que també, a vegades, és la més dura; és la més dura, fins i tot, entre els mateixos components del consistori i, lògicament, també, és la més dura perquè afecta directíssimament els problemes que toquen d'una forma més directa a tots els ciutadans.

Jo, a la vegada, aquí, avui, em quedo, doncs, la veritat molt sorprès, sorprès positivament, no?, perquè jo penso que la paraula que s'ha utilitzat més és diàleg, consens, entesa, cooperació, finesa, i, fins i tot, lògicament també, en definitiva, una major dotació econòmica per als nostres ajuntaments. I jo la veritat és que, conseller, me'n felicito i el felicito.

En definitiva, de totes maneres, jo el que volia fer eren dues qüestions molt concretes, després d'aquest preàmbul, que són les següents. Una referent a la dotació dels consells comarcals, si aquesta dotació vindrà per via pressupost al consell comarcal o per via de pla especial; i l'altra, referent als nuclis agregats, no en va els nostres municipis, sobretot de les comarques de Lleida, és allà on hi ha més; en el meu, per exemple, n'hi ha sis, i n'hi ha algun altre que en té em sembla que són vint-i-nou. Aquesta informació, aquest pressupost referent als nuclis agregats..., m'agradaria també que ens fes una ampliació de tota aquesta informació.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Honorable conseller, vol respondre?

El conseller de Governació i Relacions Institucionals

Molt breument, tot i que també el director general d'Administració Local farà ús de la paraula, per agrair al portaveu, portaveus, en plural, de Convergència i Unió, les paraules de reconeixement del que significa tant la voluntat de la Conselleria com, per tant, la voluntat del Govern, així com la nostra predisposició a dialogar per poder anar resolent problemes importants que té certament el món local i, conseqüentment, donant els instruments a aquelles persones que, en primera línia de la trinxera, doncs, estan en la millor de les predisposicions per servir a l'interès del ciutadà.

És cert; el senyor Ramon Camp ens recorda com, en fer referència a la nostra predisposició a no utilitzar els recursos sinó el diàleg, és cert, i singularment en algun dels aspectes neuràlgics d'aquest decret, que la raó expressada políticament pel Govern de la Generalitat ha tingut l'aval constitucional del màxim intèrpret de la Constitució, i que, per tant, des d'aquesta perspectiva, li agraeixo la consideració del que significa, des d'aquest vessant, la renúncia expressa del Govern de la Generalitat, amb els termes que abans jo he expressat, a poder, en qualsevol cas, fer ús d'aquesta proclamació constitucional de quines són les regles de joc quant a matèria de cooperació en exclusiva per la Generalitat en matèria local.

Li agraeixo, també, les paraules inicials, al diputat senyor Gené, i, en qualsevol cas, deixo la paraula al director general per donar resposta a les dues qüestions concretes que ha formulat en la seva intervenció.

La presidenta

Senyor Espadaler, té la paraula.

El director general d'Administració Local

Gràcies, senyora presidenta, només per a un parell de precisions a l'entorn de les preguntes. Del tema de consells comarcals, el que contempla el decret és la possibilitat que els consells comarcals, sempre vista la demanda que tenen en el seu àmbit territorial, és a dir, dintre del seu conjunt de municipis, puguin proposar les subcomissions territorials, i doncs, la formulació de programes específics. Pensem que aquest és un pas endavant i una possibilitat que els consells comarcals es facin, també, portaveus de les necessitats dels seus municipis i puguin fer aquesta formulació de programes en el context de les subcomissions.

I pel que fa als nuclis agregats, ens hi hem referit, també, en diverses intervencions. Hi ha dos camps, al meu entendre, substancials. L'un, la dotació, que a alguns els pot semblar insignificant; en qualsevol cas, vostè, si no vaig errat, és de la demarcació de Lleida, si no m'equivooco, i és una demarcació en què hi ha abundants municipis amb nuclis agregats; també es dóna el cas a Girona, potser no tant en les altres dues circumscripcions. La dotació garantida en el moment de partida, és a dir, abans de fer aquest debat de pressupostos, és el doble, són aquests 3.500 milions, però hi ha una segona novetat o correcció d'una fórmula que, certament, discriminava els que havien estat abans antics municipis i els que no ho eren.

Jo penso que aquesta també és una novetat important, perquè, si no, ens trobàvem que, dintre d'un mateix àmbit comarcal –fins i tot, ens hi podríem trobar, dintre d'un mateix àmbit local–, doncs, es donava aquesta forma de discriminació que tenia un punt justicier que responia, de fet, a una lògica inicial del primer moment que es va posar el programa específic de nuclis agregats, doncs, d'un intent de poder, d'una manera o altra –i no sé si ho expressaré prou correctament–, estimular l'agregació de municipis. És evident que això no ha donat resposta, que no per un programa de Pla d'obres i serveis i d'una major dotació estimularem en cap cas l'agregació de municipis. Aquest era l'origen de la discriminació, però atès que aquesta ha estat una via que no ha donat, doncs, els resultats que s'esperaven, ens semblava poc oportú mantenir, o poc just, mantenir aquest diferencial entre una i altra i població de nuclis agregats.

La presidenta

Gràcies, senyor Espadaler. Senyor Ramon Camp, vol exercir la rèplica? Senyor Gené?

(Pausa.)

Doncs, sense més temes a tractar, vull agrair al conseller les seves explicacions, suggeriments i, fins i tot, respostes concretes en tot allò que ell ha pogut concretar, i crec, també, que ha pres bona nota de totes les intervencions dels senyors diputats.

I sense més temes a tractar de l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de set del vespre i cinc minuts.